

Podle § 1 zák. čís. 177/1927 Sb. z. a n. je katastrální měřický úřad jen výkonným úřadem katastrálním, kdežto správou pozemkového katastru jsou pověřeny finanční úřady druhé stolice.

Na základě uvedeného nelze tedy úředníka katastrálního měřického úřadu považovati za »člena úřadu« ve smyslu zákona, ale jen za »orgán vrchnosti« ve smyslu zákona.

Podle zjištění nižších soudů M. M-ová, znajíc Ing. I. K. jako katastrálního měřického úředníka, za tím účelem, aby měření překazila a přes to, že se Ing. I. K. dostavil s četnickou asistencí, vytrhla výtyčku a prohlásila, že pobije každého, kdo na pozemek vstoupí. Tato zjištěná činnost obžalované M. M. úplně vyčerpává skutkovou podstatu zločinu podle § 4, odst. 2, § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Podle zjištění nižších soudů obžalovaný I. M. při téže příležitosti z téhož důvodu, znaje úřední postavení přítomných osob, vyhrožoval, že je pobije, že jim nepomůže ani inženýr ani četníci, takže tato činnost vyčerpává skutkovou podstatu přečinu podle § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914. Bylo proto třeba rozsudek odvolacího soudu na základě zmateční stížnosti veřejného žalobce zrušiti a činy obžalovaných kvalifikovati podle cit. zák. ustanovení.

Čís. 5714.

Postup podľa § 6, čís. 4, veta štvrtá zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. je na mieste vtedy, keď v prípade pozdejšie súdenom nebolo ešte rozhodnuté o podmienenom odklade výkonu trestu.

(Rozh. zo dňa 13. októbra 1936, Zm IV 372/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti L. V. pre prečin ťažkého ublíženia na tele atď., z moci úradnej zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p. a predposl. odst. § 518 tr. p. rozsudok o úhrnnom treste v celom rozsahu, vymeranie úhrnného trestu pominul a krajskému súdu v K. uložil, aby podľa odst. 2 § 8 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. rozhodol o tom, či sa odsúdený L. V. vo veci Tk V 1697/33 vo skutočnej dobe osvedčil; zmatočnú sťažnosť odsúdeného poukázal na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku krajského súdu, ktorým bol odsúdenému L. V. v smysle §§ 517 a 518 tr. p. a § 6, čís. 4 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. vymeraný úhrnný trest a nariadený výkon trestu, podal menovaný odsúdený sťažnosť — správne zmatočnú sťažnosť — žalovanú zrejme na § 385, čís. 2 tr. p. pre nariadenie výkonu trestu podmiennečne mu uloženého vo veci Tk V 1697/33.

L. V. bol odsúdený: 1. pravoplatným rozsudkom krajského súdu v K. zo dňa 31. januára 1934, č. j. Tk V 1697/33-10, pre prečin ťažkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. z. a pre prečin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 na 1 mesiac väzenia a na 100 Kč a 100 Kč peňažitého trestu — v prípade nevymožiteľnosti na ďalšie 3 dni väzenia — a t o p o d m i e n e č n e na 2 roky s povinnosťou podľa § 4 zákona čis. 562/1919 Sb. z. a n., pri čom mu bola do trestu započítaná predbežná väzba od 10. júna do 12. júna 1933; 2. pravoplatným rozsudkom krajského súdu v K. zo dňa 12. októbra 1935, č. j. Tk Va 60/34-21, pre 4násobný zločin krádeže podľa § 333 a 336, č. 3 tr. z. — v dôsledku použitia § 92 tr. z. kvalifikovaný ako prečin — b e z p o d m i e n e č n e na 20 dní väzenia ako na trest hlavný, ďalej na 1ročnú stratu úradu a na 1ročnú stratu volebného práva do obcí ako na tresty vedľajšie, a to za činy, ktoré boli spáchané v dobe od júla do novembra 1933, tedy pred vynesení rozsudku pod 1. uvedeného.

K návrhu štátneho zastupiteľstva v K. zo dňa 27. marca 1936, aby podľa § 6, čis. 4 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. bol odsúdenému vymeraný úhrnný trest, a to bezpodmienečne, — vyniesol krajský súd v K. dňa 8. apríla 1936 rozsudok, ktorým podľa §§ 517 a 518 tr. p. vymeral odsúdenému L. V. úhrnný trest väzenia v trvaní jedného mesiaca a 10 dní a súčasne podľa § 6, čis. 4 zákona číslo 562/1919 Sb. z. a n. nariadil, že sa má vykonať trest uložený mu rozsudkom zo dňa 31. januára 1934, č. j. Tk V 1697/33-17, ktorého výkon bol podmiennečne odložený.

V tomto prípade neboly však dané podmienky postupu podľa § 6, čis. 4 (veta 4) zákona čis. 562/1919 Sb. z. a n. Tento postup je totiž na mieste vtedy, keď v prípade pozdejšie súdenom nebolo ešte o podmienenom odklade výkonu trestu rozhodnuté, v hore uvedených oboch prípadoch bolo však v tejto otázke už pravoplatne rozhodnuté. Neboly tu dané ani i n a k podmienky pre vymeranie úhrnného trestu podľa §§ 517 a 518 tr. p., lebo k tomu sa predpokladá, aby tresty, ktoré majú byť (mimo prípadu § 6, čis. 4 [veta 4] zák. č. 562/1919 Sb. z. a n.) shrnuté, boly vykonateľné, v tomto prípade išlo však o tresty, z ktorých jeden bol uložený podmiennečne.

Krajský súd tedy tým, že vymeral odsúdenému úhrnný trest a v rámci tohoto pokračovania nariadil výkon trestu rozsudkom zo dňa 31. januára 1934, čis. Tk V 1697/33-10, podmiennečne uloženého, prekročil obor svojej pôsobnosti a zavinil tak zmätok podľa § 384, čis. 4 tr. p., ku ktorému bolo treba v smysle posl. odst. § 384 tr. p. prihliadnuť z povinnosti úradnej. Preto postupoval najvyšší súd podľa § 34, odst. 1 por. nov., zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vymeranie úhrnného trestu pomínul.

Ponevác v trestnej veci čis. Tk V 1697/33 stanovená skúšobná lehota už uplynula, zbýva len, aby podľa 2. odst. § 8 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. bolo rozhodnuté o tom, či sa odsúdený L. V. v skúšobnej dobe osvedčil. Bolo preto uložené krajskému súdu, aby v tomto smere podľa citovaného ustanovenia zákona pokračoval.